

θέλουν ὅτιν τὸ αὐτὸν παιδὶν ἢ Σταμάταν νὰ εἶναι / κληρονόμισσάν τος σὲ ὅ,τιν ἤθελεν
 τὸς εὐρεθῇν μετὰ τὸν θάνατόν τος τόσον ροῦχα μασα / ρίες ἄσπρα καὶ ὅ,τι ἄλλο
 ἤθελε τὸς εὐρεθῇν. Ἀκόμη λέγειν ὁ καρακύρης ὁ Κωσταντῆς πὼς τὰ / σπίτια ὅπου
 ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν του τὴν μποτὲ Μαρία εἰς τὸ μέρος τοῦ Νέου / Χωρίου
 μὲ τὴν αὐλήν τος καὶ μὲ πᾶσαν τος δικαιώματα τὰ σύνμπλια τοῦ ποτὲ Νικόλα Γού-
 / ναρην καὶ Φλουρέντζας τοῦ Μπραέρην τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ θέλει ὁ αὐτὸς καρακύ-
 ρης ὁ / Κωσταντῆς νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ τοῦ αὐτοῦ παιδίου τῆς Σταμάτας διὰ τὴν
 ψυχὴν του ὡσὰν καλὰ / εἶναι ἀγοράν του καὶ κίστον του καὶ ἀπὸ κανεὶ νὰ μὴν ἔχην
 κανέναν ἐνμπόδιο μήτε ἀπὸ ξένο / μήτε ἀπὸ ἐδικὸν εἰ δὲ καὶ ἤθελε εὐρεθῇν κανεὶς
 νὰ τὴν ἐσκανταλίσην νὰ πληρώνη / κοντάνα / τῆς ἀφεντί / ας / ρεά / λια ἑκατὸν
 καὶ εἰς ὅποια κρίσιν πᾶσιν ποτὲ νὰ μὴν εὐρίσκουσιν κανέναν δίκαιο πα / ρὰ νὰ γί-
 νεται ὡς ἄνωθεν γράφομε. Ὅθεν κάνουν καὶ κοντετζιὸν οἱ αὐτοὶν τοῦ αὐτοῦ παι-
 δίου ὅ / τιν εἰ μὲν καὶ στέκειν εἰς τὴν ὑπακοήν τος καὶ εἰς τὸ θέλημάν τος νὰ γί-
 νεται ὡς ἄνωθεν εἰ δὲ καὶ ἤθε / λε ἔβγειν ἀπὸ τὴν ὑπακοήν τος καὶ πέσειν εἰ σὲ
 ἀταξία / τῆς τιμῆς τῆς / νὰ μὴ μετεχένη ἀπ' ὅ,τιν τῆς ἀφήνου / καμμιᾶς λογῆς
 πρᾶμα καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμα λέσιν τὸ αὐτὸν ἀντρόῦνο ὅ,τιν ἄνι τύχη θάνατος εἰς /
 περ τοῦ ἄλλου τους τὸ παρὸν γράμμα νὰ εἶναι πάντα στερεὸν καὶ ἀμεταποίητον
 εἰς μαρτυρίας / τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ τὰ ἐξῆς. — —
 / — πρὲ Δημήτρης Βέγγιας μάρτυρας παρακαλετὸς ὡς ἄνωθεν — —
 / — ἐγὼ Ἀντερέας Μαράκης μάρτυρας —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

446

Συνυποσχετικὸ

φ. 246^v

/ Φ 252

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 23/
 ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρίσ[κον] / ται κάποιες διαφορὲς ἀνάμεσαν τὸν ἀφέντη Φραντζε-
 σκάκη Μπαρόντζη καὶ [κὺρ] / Μᾶρκον Νομικὸν ἀπάνω εἰς τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν
 δοσμένο ὁ εἰρημένος ἀφέντης / Μπαρόντζης παντοτινὸν τοῦ ἄνωθεν κὺρ Μάρκου
 εἰς τὸ μέρος τῶν Ἀγίω Σαράντων προ / μεντάροντας ὁ ἀφέντης Φραντζεσκάκης
 πὼς δὲ δουλεύειν τὸ πρᾶμαν του καλὰ κα / θὼς ἐπρομετάρησεν καὶ πὼς τὰ τρῶσιν
 τὰ ζᾶ του καὶ πὼς εἶπε νὰ τὸν ἐσκοτώσῃν καὶ ἔχει / νὰ τοῦ τὸ δείξῃν ὁ δὲ κὺρ Μᾶρ-

κος ἐναντιᾶται καὶ λέγειν πὼς δὲν εἶπε ποτὲ τέτοιο λό / γον μόνο τὸ δουλεύειν τὸ
 πρᾶμα καθὼς τοῦ ἀγγίξειν καὶ κατὰ ποῦ γράφειν ἢ γρα / φῇ τοῦ παντικιοῦν του
 καὶ πὼς τὰ ζᾶ του δὲν τ' ἀφήνει ποτὲ νὰ τρῶσιν τῇ νιτράδα τοῦ / αὐτοῦ πραμάτου
 εἰς τοῦτα πέφτου πολλές βολές εἰσὲ σύχυσες καὶ λόγια. "Οθεν / οἱ αὐτοὶν διὰ νὰ
 λείψουσιν ἀπὸ σύγχυσες καὶ λόγια καὶ κρισολογήματαν ἐθελή / σασιν καὶ οἱ δύο
 μερίδες εἰς φιλικοῦ τρόπου καὶ ψήφουν καὶ βάζου δύο αἶρεται κριταὶ / τῆς αὐτῆς
 ὑποθέσεως. —

447

Μίσθωση

φ. 246^v

/ Ἐβγαλμένο

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 28/ τὴν
 σήμερον τὸ παιδὶ τοῦ κυρ Βαλίμη Μπερνό / ρε ὁ Ἀντώνης λέγειν καὶ ὁμολογᾷ πὼς
 ἔλαβεν ἀπὸ τὸν μισέρ Τζουάνε τὸ Βενετζιάνο καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσάν / του
 τὴν κερά Ἀννεζίνα ἓνα ρεάλι καὶ ἔχει τις τὸ σπίτιν τὸ γονικόν του νὰ κάθεται μέ-
 σαν ἕως τὸν μπρῶ / τον ἐρχόμενον Αὐγουστον ἡγου τὴν κάμαράν του καὶ ἀκόμη
 ὁμολογᾷ πὼς ἔλαβε ἀπὸ τὸ αὐτὸν ἀν / τρούνο ἄλλα τρία ρεάλια καὶ φτάνοντας ὁ
 πρῶτος ἐρχόμενος Αὐγουστος νᾶχη πάλι τὴν αὐτὴν / κάμαρα καὶ τὸ κατώγιν της
 ἕως χρόνους δύο καὶ φτάνοντας οἱ δύο χρόνοι νὰ τοῦ ρεφουδάρην τὰ / ἄνω λεγόμενα
 σπίτια εἰ δὲ πάλι καὶ τὸ παιδὶ ἤθελε θελήσειν νὰ τὰ νοικιάζην νὰ τὰ νοικιάζουν / τὸ
 αὐτὸν ἀντρώονο διὰ ἀνάμισυν ρεάλι καὶ τὰ δύο ἡγου τὴν κάμαρα καὶ τὸ κατώγιν
 τὸν ὁποῖο ται / ρισμὸν τὸν ἐκάνει τὸ ἄνωθεν παιδὶ καὶ με τὸ θέλημα τῆς θείας του
 τῆς κερά Ἀντριάνας τὸ / ὁποῖο κατώγιον ἀπομείνου νὰ τὸς τὸ δώσου τον ἀπὸ τὸν
 ἐρχόμενο Ἰούλιο με κοντετζιὸν νὰ μὴν ἡμπο / ροῦσιν νὰ βγάζου ρακὶ μέσαν εἰς τὸν
 μαγατζὲ εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ὀμπλιγάροντας ὁ μπάρμπα / ς του ὁ μισέρ
 Τζουάνε Θεολογίτης ἂν τύχην τίποτις ἐνάντι εἰς τὰ σπίτια νὰ τοὺς ἐντεφεντέρην
 καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ἰωάννης Θεολογίτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — ἀκόμη ἀπογράφω καὶ διὰ τὸ παιδὶ πὼς στέργω

/ — Δημήτρης Κυνηγὸς μαρτυρᾷ στὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

